

kastet sig en saadan Afgjørelse, samt med Hensyn til Bevillinger, forsaavidt Saadant ved sammes Meddelelse er bestemt. Fremdeles har det sit Forblivende ved den Politidirecteuren hidtil tillagte Myndighed til ved Resolution at fastsætte Straffen for de under Politiets Opfigt stillede Fruentimmer, der søge Erhverv ved Uagt, og for de Personer, der gaae dem tilhaande i saa Henseende, eller hos hvem de ere tilhuse.

§ 4.

Offentlige Politifager henvises til Behandling ved Retten af Politidirecteuren, forsaavidt de ikke i Medfør af Slutningen i § 2 kunne indbringes efter Klage fra den Forurettede. De fordeles af Justitiarius mellem de tvende vedkommende Afdelinger.

§ 5.

Behandlingen af offentlige Politifager er mundtlig og offentlig, dog at Dommeren, naar en Sags særegne Bestaaffenhed dertil giver Anledning, kan ved Kendelse, som offentlig affiges, bestemme, at den skal foretages for lukkede Døre.

§ 6.

Naar vedkommende Afdeling har modtaget Sagen, indkalbes den Tiltalte med lovbestemt Varjel og vidnefast ved en Tilfagelse, som skal forkyndes og i Gjenpart afleveres paa Tiltaltes Bopæl, og som skal indeholde hans Navn, Stilling og Bopæl, samt Betegnelse af det Forhold, der er Gjenstand for Sagen, og Angivelse af de Lovbud, hvorefter det ansees strafbart.

Naar Sagen efter sin Bestaaffenhed alene kan medføre Straf af Bøder, bør Tilfagelsen endvidere indeholde, at Tiltaltes Udeblivelse uden ophyst uovervindeligt Forsald vil bevirke, at han ansees at vedgaae den ham paasigtede Forseelse, saaledes som den i Tilfagelsen er betegnet.

§ 7.

Møder den Tiltalte, oplæser Dommeren først de ham tilstillede Rapportier og andre Do-

cumenter eller den fra en formentlig Forurettet indgivne Klage samt Tilfagelsen og opfordrer Tiltalte til at erklære sig over Sigteisen.

Vedgaaer han derefter at være skyldig i det ham paasigtede Forhold, optages Sagen til Dom, uden at det i Reglen er nødvendigt at tilveiebringe yderligere Oplysninger.

§ 8.

Naar Tiltalte benægter eller ifkun tildeels indrømmer Sigteisens Rigtighed, føres Beviis i Sagen. Saafremt dette ikke kan skee strax, udsætter Dommeren Sagen til et følgende Retsmøde, idet han underretter Tiltalte om, naar dette skal afholdes, og tilfjendegiver ham, at han ikke kan vente nogen anden Tilfagelse til samme. Dommeren træffer derhos fornøden Foranstaltning til, at Beviserne i Sagen kunne være tilstede i det saaledes berammede Møde.

Regter Tiltalte at ville afgive Forklaring angaaende Sagen og de ham i Anledning af samme forelagte Spørgsmaal, ansees han, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om høiere Straf end Bøder, at vedgaae det ham paasigtede Forhold, og Sagen bliver da at behandle i Overensstemmelse med § 7, 2den Afdeling.

§ 9.

Udebliver den Tiltalte, skjøndt behørig tilfagt, uden at anmeldte og beviisliggjøre lovligt Forsald, ansees han, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om høiere Straf end Bøder, at vedgaae det ham paasigtede Forhold, og Sagen bliver da at paadømme uden videre Beviisførelse, med mindre Dommeren i de med Sagen forbundne Omstændigheder finder Anledning til endnu engang at lade den Tiltalte tilfage.

§ 10.

Naar den Tiltalte, hvem Udeblivelsesdom er overgaaet efter foranstaaende Paragraph, inden trende Solemærker efter Dommens Forkyndelse opløser, at han ved uovervindeligt Forsald var forhindret fra at møde under Sagen og ikke var istand til at anmeldte Forsaldet, har Dommeren ved en ny Dom at ophæve